

Vienā plostā

Strenču 3x3 saietā avīze, 15. jūlijs

Trešdiena. Saimnieki redz, ka pietāj ceļotāju **ceturtais plosts.**

Tā izskatās gatavi alus kausi.

Sarunas par dībeniem

Koka darbu jeb alus kausa ievirzē dalībnieku skaits kopš pirmdienas ir pieaudzis, tāpēc vadītājs, Mucu muzeja saimnieks Jānis Grantiņš, ir dikti aizņemts.

Otrā diena ievirzē sākusies ar skaļu jautājumu: kurš un kur iebāza cirkuli? Tas diezgan ātri atrodas, tāpēc jaunpieņācēji var zīmēt dībenus. Jā, lielākoties darba sarunas notiek tieši par un ap dībeniem. Ja dībens ir par mazu, malu dēlīši jāslīpē tik ilgi, kamēr tie glīti sakļaujas kopā.

Pirmajā dienā no vadītāja sagatavēm jau izgriezti divi koka apli jeb kausa dībeni, ap tiem kā sētiņa salikti dēlīši, tie salīmēti un pat jau nožuvuši. Tagad no

spraugām jāizkasa liekā līme. Darbnīcas pagrabā ir pat divas telpas – vienā zīmē un līmē, otrā kasa.

Pie saietā ēšanas telts no ozola dēļa izgriež alus kausa rokturus. Katrs tos zīmējis pēc saviem ieskatiem un ar savu radošo pieeju, lai tie tomēr atšķirtos no citiem. Kad kauss būs gatavs, rokturi pieskrūvēs un pielīmēs tā, lai to varētu droši cilāt.

Kauss sākotnēji vairāk izskatās pēc afrikāņu bungām, bet tas tikai pagaidām. Kad būs apžuvis, to pāržāgēs uz pusēm. Tad sanāks alus kauss un vāze vai glāze – tas jau pēc vajadzības: kā izmantos, tas arī būs. Daži izprātojuši, ka glāze būs sievai, kauss – pašam. Maliņas glīti pieslīpēs, lai būtu ērtāk dzert.

Jānis alus kausa izgatavošanas tehnoloģiju izdomājis pats. Pēc skata alus kauss ir autentisks, bet lietojumā – mūsdienīgs, jo tā funkcija ir līdzīga termokrūzei. Koka kausā ievieto nerūsējošā tērauda krūzi, bet starp koku un tēraudu iepūš putas.

Vizuāli kauss izskatās daudz ietilpīgāks, nekā tas patiesībā ir. Piemēram, ārējā koka kausa tilpums varētu būt pusotrs litrs, bet tērauda krūze ir tikai 0,7 litrus liela. Aukstumu tas turot diezgan ilgi – to Jānis pārbaudījis pats.

Arī rīt alus kausa ievirzē būs daudz darba, jo Jānis saviem dalībniekiem apsola: "Kurš atnāks ar gataviem dībeniem, tos šovakar saspiedīšu."

Iveta

Ko darīsim rīt?

Ceturtdiena, 16. jūlijs

8.00–8.40 Ķermeņa un gara atmodināšana (skolas priekšā)

9.00–9.30 Brokastis

9.40–10.20 Rīta TV, rīta dziesma (sporta zālē)

10.35–12.45 Rīta ievirzes

13.00–13.45 Pusdienas

14.00–16.30 Pēcpusdienas ievirzes

16.30–17.00 Brīvbrīdis

17.00–18.45 Pievakares ievirzes.

19.00–19.45 Vakariņas

20.00–21.45 Brīvais mikrofons (estrādē)

21.45–22.00 Vakara pasacīņa, vakara dziesma (estrādē)

22.00–23.00 Danči bērniem un ģimenēm (kultūras namā), vakara viesis (skolā) – Ķīnā dzīvojošais latvietis Kārlis Rokpelnis, vakarēšana (skolā)

22.00–... Zoles turnīrs

23.00–... Danči pieaugušajiem, nīkšana (kultūras namā)

Sveicinājam, vēlējam

Šodien, **15. jūlijā**, jubilāru nav. Rīt,

16. jūlijā, dzimšanas dienu svinēs

Linards Liberts, bet vārdadienu – **Elza Hermīne Cekule** un **Estere Konceviča**.

Apvārsnī – jūtūbere ar sekotāju miljonu

Rīt, ceturtdien, **16. jūlijā**, pievakares ievirzē Apvārsnis ciemosies mezglošanas ievirzes vadītāja Tatjana Šķubure. Viņai ir savs YouTube kanāls ar vairāk nekā miljonu sekotāju. Tatjana noteikti parādīs arī savu YouTube Zelta pogu. Tatjanas stāsts ir pārsteidzošs un aizraujošs. Noteikti aizej!

Būs 3×3 dāvana Strenčiem

Vēl tikai rīt, ceturtdienas vakarā, vari pagūt iezīmēt savu puķi, smilgu, zāles stiebru vai rasas pilienu Strenču 3×3 saietā dalībnieku kopdarbā – gleznā, kas pēc tam tiks uzdāvināta Strenčiem piemiņai no šīs jūlija nedēļas.

Ievirzēs

Un tad parādījās Māris...

Tikšanās ar divkārtējā olimpiskā čempiona un divkārtējā pasaules čempiona Māra Štromberga treneri, arī savulaik izcielo BMX riteņbraucēju Ivo Lakuču pārspēja visas cerības.

Mēs, Strenču 3×3 saietā mazo ekskursiju dalībnieki no ievirzes Pie saimniekiem, ne tikai uzzinājām no BMX riteņbraukšanas aizsācēja Latvijā un olimpisko spēļu dalībnieka par šā sporta veida aktualitātēm un aizkulisēm, bet arī satikām harismātisku, ar labu humoru apveltītu cilvēku un varējām sasmelties iedvesmu lielām lietām.

Kopš 1988. gada septembra, kad notika pirmās oficiālās sacensības, līdz starptautiskiem panākumiem pagājis ilgs, bet mērķtiecīgā darbā pavadīts laiks. Toreiz no ASV atpalikuši par 20 gadiem, no Eiropas – par desmit, un “bija jāiedzen”, sacīja Ivo.

Stāstot par Māra panākumiem, treneris teica: “Un tad parādījās Māris! Tādu zelta gabaliņu gaidījām ilgi. Un tagad atkal gaidām. Jo sportā visam jāsaņem kopā.”

Tas nozīmē reakcijas ātrumu, kustību koordināciju, spēku, psiholoģisko noturību un eksplozivitāti. Izrādās, sacensību laikā sportists daudz nedomā, faktiski nemaz nepagūst domāt, bet visu dara intuitīvi – tā, kā ķermenis saka priekšā.

Pašlaik Māra Štromberga vārdā nosauktajā augsta līmeņa BMX trasē pārsvarā no marta līdz oktobrim trenējas 114 jaunie braucēji un 30 sportisti, kuri vecāki par 17 gadiem. Daļa no viņiem ietilpst Latvijas Olimpiskajā vienībā. Ziemā treniņus papildina peldēšana, slidošana un citas nodarbības.

Mākslinieces Lienes Siliņas ievirzē Gleznosim kopā, kas trīs pievakarus notiek pie skolas, top medaina plāva ar visdažādākajiem ziediem. Kad darbs būs pabeigts, Liene to vēl uzpucēs – tur būs ne vien puķes, bet arī bites un stropi, viss mirdzēs, smaržos un sanēs.

Noteikti aizej un rīt vakarā iezīmē arī savu puķi Strenču ziedu plāvē!

Lolita

Uz Valmieru treniņus ierodas arī sportisti no citām vietām, tostarp labākie Igaunijas braucēji. Trasē notikuši divi Eiropas čempionāti, bet šā gada 23. septembrī ASV tapšot zināms, vai Valmierā iegūs tiesības 2030. gadā rīkot pasaules čempionātu, kurā piedalītos 3500 sportistu no 38 valstīm.

Latvijā ir vēl citas, mazākas treniņu trases Rīgā, Mārupē, Tukumā, Ādažos, Smiltene un citviet, bet talantīgākajiem jaunajiem riteņbraucējiem no citām Latvijas pilsētām ir iespēja Valmierā palikt kopmītnēs. Uz tām rādāms, Ivo puspalokam, pusnapietni saka: “Tās speciāli ir tajā mājas stūrī, no kura, pamostoties un paskatoties pa logu, uzreiz redzi trasi.”

Ar BMX riteņbraukšanu nodarbojas arī meitenes, un trase un noteikumi viņām ir tādi paši. Ivo mums izrāda trasi, nodemonstrē, kā startā nolaižas barjera, un saka, ka 70 procentus panākumu nosakot tieši starts.

Redzam arī Māra Štromberga sporta inventāru un apbalvojumus un, atvadoties no Ivo, vēlam, lai izdodas sagaidīt nākamo Māri.

Daiga

Saieta ģimenes

Iveta Grence no Ainažiem un viņas mazmeita Marta Grence no Rīgas 3x3 piedalās pirmoreiz. Katru vasaru abas kopā pavada vienu nedēļu, un šogad tā laimīgi sakritusi ar saieta laiku. Te atbraukt ieteikusi novadniece Iveta Rozenberga, kura vadījusi nodarbības citās nometnēs. Ivetai šķitis svarīgi kopīgo laiku pavadīt saturīgi, jo arī Martas ģimenei patīk latviski un patriotiski pasākumi.

No rītiem abas darbojas Mazajos amatniekos, bet vēlāk dodas arī uz citām ievirzēm. Marta, lai gan sākumā ir kautrīga,

Vecmāmiņas un mazmeitas nedēļa

jau iepazinusies ar draudzenēm un pēc mājām neskumst. “Te visu laiku kaut kas notiek,” saka Iveta. Martai patīk dejot, nākotnē viņa gribētu kļūt par dejotāju.

Iveta ikdienā strādā Salacgrīvas Ūdens uzņēmuma birojā, bet nometnē vēlas atgriezties pie bērnības intereses – zīmēšanas. Viņu saista arī mandalu veidošana un citi darbi ar rokām. Visvairāk pārsteigusi nometnes brīvā un uzticības pilnā gaisotne. Vakaros abas ir patīkami nogurušas un labi guļ – labākais apliecinājums papildītai dienai.

Ir laiks pabūt divatā

Bēliņu ģimene no Liepājas – Ārijs, Ieva un meitas Elza un Kate – 3x3 piedalās pirmoreiz. Atbraukt rosīnājusi Ārija māsa, kura nometni jau labi pazīst un iepriekš tajā piedalījusies. Sākumā Ārijs juties mazliet piesardzīgs, tomēr jau pēc pirmā vakara ģimene atradusi draugus un ātri iejutusies.

Elza nākotnē vēlētos kļūt par ārsti vai veterinārārsti, bet mazajai Katei pagaidām tuvākais amats ir “čučumuižošana”.

Ārija pamatdarbs ir kuģu satiksmes dienesta operators Liepājas

ostā. Paralēli viņš māca Liepājas Jūrnieceības koledžā un brīvajā laikā brūvē alu savā mikrobrūzī. Ieva ir jaunsargu instruktore, bērniem māca izdzīvošanu un pirmo palīdzību, bet 3x3 nometnē piepilda arī savu bērnības sapni par aktiermeistariību, piedaloties improvizācijas teātrī.

Abi vecāki izvēlējušies arī ievirzi Mīļotava un īpaši priecājas, ka nometnē var pabūt divatā, kamēr bērni darbojas savās nodarbēs. Tas ir rets un vērtīgs laiks stiprināt arī abu attiecības.

Kad gribas radīt ko paliekošu

Andersonu ģimene no Ikšķiles – mamma Elīna, tētis Arnis un meitas Līva Elīza un Māra Līna – 3x3 piedalās pirmoreiz. Par nometni viņi daudz dzirdējuši no draugiem Ikšķiles Brīvajā skolā, taču iepriekš vasaras bijušas aizņemtas ar orientēšanās sacensībām. Šogad beidzot izdevies atbraukt.

Ģimene atzīst, ka dienas ir piepildītas un vakarā jūtams nogurums – galvenokārt tāpēc, ka iespaidu ir tik daudz. Ikdienā Elīna ir juriste, bet Arnis strādā banku un ekonomikas jomā. Abiem tomēr svarīgi redzēt sava darba taustāmu rezultātu. “Atskaiti uztaisi, un tā pazūd. Gribas radīt kaut ko paliekošu,” saka Arnis, tāpēc nometnē izvēlēties alus kausu darināšanu un rotkalšanu, bet Elīna – fotogrāfēšanu.

Ģimenē tieši viņa ir galvenā fotogrāfe, tāpēc gribas prasmes papildināt. Līva Elīza vēlas kļūt par ārsti, visdrīzāk par veterinārārsti, savukārt Māru Līnu šobrīd aizrauj fizika.

Īpašs lepnums Elīnai ir pašas austie brunči, ar kuriem viņa atbraukusi uz nometni. Lai tos uzdarinātu, viņa apmeklējusi muzeju krājumus un meklējusi savai dzimtai atbilstošu novada paraugu. Vēlme ierasties 3x3 pašas darinātā tautastērpā bijusi liela motivācija.

Eva

Foto: Baiba Krūmiņa

Mācekļu stāstiņi

Tētis ir izgudrotājs

Elza Elizabete Bērziņa (8), Ozolnieki

Elza ļoti gribētu iemācīties uztaisīt ritentiņu, bet jau prot veidot dažādas lietas no māla, dejot, dziedāt un gleznot. Arī viņas mamma prot gan gleznot, dejot un labi mācīties. Ikdienā viņa ir psiholoģe, bet tētis, pēc Elzas stāstītā, ir izgudrotājs, kurš radījis vietni latviesi.com. Elzas ome glezno tik labi, ka to māca arī universitātē. Brālis gan, pēc Elzas domām, pagaidām prot tikai gāzties un mazliet runāt angliiski.

Grib boksēties

Hanna Švajnzgere (9), Slovēnija

Hanna prot dziedāt, dejot, mācīt matemātiku citiem, bet gribētu apgūt boksēšanos. Mamma, pēc Hannas teiktā, organizē cilvēkiem brīvlaikus. Tētis savukārt prot uzbūvēt mājas un pilnīgi visas pārējās lietas – tas ir arī viņa darbs. Arī māsa dzied, dejo un spēlē ģitāru, bet sunītis pagaidām vēl neko daudz neprot, jo ir kucēns.

Būs šefpavārs

Madars Kitners (9), Rīga

Madars prot cept gan plānās, gan mazās pankūkas, veidot dažādas noderīgas un skaistas lietas no māla, spēlēt flautu un futbolu. Gribētu būt šefpavārs smalkā restorānā vai vismaz viesmīlis. Vēl viņam ir ekstrēmāks sapnis – kļūt par ugunsdzēsēju. Madara mamma ir žurnāliste, kas raksta bērnu grāmatas. Tētis prot spēlēt klarneti un šaut, jo ir karavīrs. Toties vecmāmiņa un vectētiņš vislabāk prot atpūsties, jo visu laiku dodas ceļojumos. Kaķim Denijam lieliski izdodas apvienot visu – gan mīļošanās, gan skrāpēšanu saimniekiem, bet ar citiem kaķiem konfliktos viņš neiesaistās.

Ievirzēs

Mēs apdedzinājām pirkstus!

Bariņš bērnu ar sērkociņiem skraida pa skolas pagalmu, izveidoti vairāki mazi uguns kuri no sērkociņu kastītēm, un spainī deg zariņi.

Šeit notiek Tūrisma ievirze, un bērniem dots uzdevums nodedzināt sērkociņu tā, lai tas sadegtu pilnībā. Lai to izdarītu, jāsaslapina pirksti un sērkociņš jātur aiz jau nodegušā gala. Uz jautājumu, cik bērnu ir apdedzinājuši pirkstus, lepnī paceļas teju visas rokas.

Dažiem rokās striķi. Ar tiem viņi apgūs praktisku iemaņu – apdedzināt striķu galus, lai tie nespurotos. Nedēļas laikā plānots iemācīties iekurt uguns kuru, siet mezglus, transportēt ievainoto pašu izgatavotās nestuvēs, būvēt zaru būdu, kā arī aprēķināt savu pārsoli. Ar tā palīdzību dabā var izmērīt jebkuru attālumu bez palīgierīcēm. Lai to noteiktu, jāskaita, cik soļu pāru ir 100 metros, taču arī šeit ir kāda nianse – soļa garums atšķiras

atkarībā no tā, vai iet pa granti, asfaltu vai mežu.

Ievirze beigās tās vadītājs Juris Žilko uzdod bērniem āķīgu uzdevumu – pacelt un pakratīt sērkociņu kastītes. Izrādās, tās jau pirms brīža bija jāatdod, bet bērni cītīgi paceļ kastītes un krata – kurš izvelk no kabatas, kurš skrien tām pakaļ uz somu. Protams, kastītes liek atdot.

Juris ir Latvijas Orientēšanās federācijas prezidents un Ķekavas novada domes deputāts. Šis ir viņa otrais saiets, un Juris lepnī saka, ka šoreiz atbraucis kopā ar trim no saviem sešiem bērniem.

Uz saldu brīšniņu

Ienākot latviskās virtuves ievirzē, uzreiz ieburkšķas vēders, jo no krāsns nāk kārdinoša pīrādziņu smarža. Uz galda savu kārtu gaida vairākas pannas ar pīrāgiem, bet blakus jau lepnī gozējas ievirzes sākumā pagatavotais ķimeņu siers, ar ko pildīta daļa pīrādziņu.

Saieta laikā iecerēts pagatavot ēdienus, kas raksturīgi dažādām gadskārtām un gadalaikiem – bukstiņputru, kvasu, ābolu ruleti, kaņepju sviestu, sklandraušus un citus latviešu virtuves gardumus. Par to, kas tieši katru dienu taps, ievirzes vadītājas pagaidām vēl līdz galam neatklāj – ēdienkarte būs atkarīga arī no pašu dalībnieku vēlmēm un idejām.

Kamēr pīrādziņi cepas, vadītājas daļas ar saimnieču gudrībām. Piemēram, tikko izceptus pīrāgus nedrīkst atstāt uz pannas – tie jāpārliet cetur un jāapsedz ar dvieli. Tad tie kļūst mīkstāki un vēl nedaudz piebriest.

Izrādās, dalībnieces ieplānojušas satikties arī vakarā uz saldu brīšniņu, kā to dēvē ievirzes vadītāja Ulviņa. Iemesls ir pavisam vienkāršs – maizes zupai pirms baudīšanas kārtīgi jāatdziest.

Latviskās virtuves ievirze nav nejauši ieplānota pēcpusdienā. Vadītājas smeļoties stāsta, ka iepriekšējo saieta pieredze pierādījusi – ja gatavošana notiek no rīta, uz to visbiežāk ierodas aktīvākie dancotāji un nīcēji, kuri nav spējuši pamosties uz brokastīm. Pēc tam, labi paēduši, viņi vairs neesot tik ļoti ieinteresēti doties vēl pusdienās. Pēcpusdienas nodarbībai ir vēl kāda priekšrocība – tās dalībnieki tiek pie papildu ēdienreizes launaga.

Amanda

Lai piedalītos saietā, bija jāraksta pieteikuma vēstules. Lūk, daži to fragmenti.

Lai izaugam labāki

“Mūs uzrunā Strenču saietā aprakstā paustais par kopā būšanu, darba tikumu, radošumu, latviskumu un ģimeniskumu. Vēlamies piedzīvot nedēļu, kas papildīta ar šīm vērtībām. Iedvesmo doma, ka bērni un pieaugušie mācās cits no cita, darbojas ar rokām un sirdīm un piedzīvo vidi, kurā latviskās zināšanas un prasmes tiek nodotas no meistara māceklim un kur nedēļas laikā paši izaugam mazliet labāki un prasmīgāki. Amats mums asociējas ar meistarību, pacietību, mācīšanās prieku un cieņu pret roku darbu. Mūsdienu straujajā tehnoloģiju laikā amats ļauj noturēties pie zemes – pie lietām, ko radām paši, un prasmēm, ko varam nodot bērniem. Ļoti novērtējam, ka saiets veltīts tieši šai tēmai.”

Šoreiz – ar otro pusīti

“Bērniībā kopā ar ģimeni esmu bijis 3x3 nometnēs, un tās man atmiņā palikušas ļoti spilgti. Tagad vēlos to piedzīvot vēlreiz, tikai šoreiz nevis ar ģimeni, bet ar savu otro pusīti – mums abiem ir 19 gadi. Kādā dienā manā ģimenē sākām runāt par piedzīvojumiem un vietām, kur katrs ir bijis. Viena no spilgtākajām atmiņām bija 3x3, kur reiz bijām visi kopā. Tā arī radās doma piedāvāt mums abiem pirmo reizi kopā piedzīvot 3x3 nometnes šarmu.”

Neaizstās neviens dators

“Esam Latvijas diasporas ģimene. Ikdienā dzīvojot ārpus Latvijas, man ir ļoti svarīgi bērniem piedāvāt iespēju būt latviskā vidē, sazināties un veidot draudzības ar vienaudžiem latviešu valodā. Mums visiem trim acis zib, kad vien ir iespēja mācīties ko jaunu un apgūt kādu arodu. Man ir prieks, ka mani bērni ir radoši, labprāt strādā ar dažādiem materiāliem un vēlas mācīties vēl un vēl. Mūsdienu

pasaulē, kur daudz ko atvieglo ierīces un pašam bieži vien jāpiepūlas mazāk, praktisku amatu apguve ir īpaši vērtīga. Tās ir zināšanas un prasmes, ko neviens dators vai digitālā ierīce nevar aizstāt.”

Pavadīt laiku kopā

“Mūsdienu straujajā laikā, kad pasaule globalizējas un kultūras saplūst, ir būtiski ne tikai pašiem sevī stiprināt latviskumu un mūsu vērtības, bet arī praktiski iepazīstināt ar tām jauno paaudzi. Sevišķi šobrīd, kad bērnus ierauj ekrāni, jo tehnoloģisko stimulu un uzmanības novērsēju ir ļoti daudz, un arī pieaugušo darba ritms ir intensīvs un straujš. Pat tik vienkārša lieta kā došanās dabā kļūst arvien retāka. Ir sajūta, ka mēs arvien vairāk ieslīgstam četrās sienās. Šī nometne būtu brīnišķīgs veids, kā mums visiem pieciem kopā pavadīt nedēļu ārpus mājas, saņemties, satikt brīnišķīgus, iedvesmojošus un garīgi bagātus cilvēkus, gūt jaunu pieredzi un, cerams, arī dot ko pretī. Šodien ir ļoti īpaši būtiski iztaustīt un iemēģināt roku dažādos amatos, saprast paša radīta darba patieso vērtību un mācīt bērniem būt gudriem, radošiem un nepazaudēt savu unikalitāti mūsdienu izaicinošajā pasaulē.”

Ķirsītis uz kūkas

“Saietā vēlos piedalīties, jo ļoti novērtēju latviešu tradīcijas – tās ir liela daļa no manas un manas ģimenes dzīves. Pavadīt veselu nedēļu, esot dažādu latvisku ieviržu

vidū, būtu kā īsts ķirsītis uz kūkas šai vasarai. Mani ļoti uzrunā 3x3 ideja – iespēja būt kopā ar dažādu paaudžu cilvēkiem, dalīties pieredzē un vienlaikus iepazīt un apgūt vērtīgas, interesantas un attīstošas lietas un prasmes. Šī gada vadmotīvs Amats man saistās ne tikai ar profesiju vai prasmēm, bet savā ziņā arī ar cilvēka esību – ar to, ko mēs katrs ienesam kopējā telpā. Amats var būt gan darbs, gan aicinājums, gan veids, kā caur savu darbību ietekmējam citus.”

Stiprināt latvietību

“Dzīvojot ārpus Latvijas, ir ļoti svarīgi saglabāt saikni ar latviešu valodu, tradīcijām un kultūru. Ikdienā runājam latviski, svinam latviešu svētkus un cenšamies bērniem nodot piederības sajūtu Latvijai. Tomēr apzināmies, cik nozīmīgi bērniem ir būt arī plašākā latviešu vidē – satikt vienaudžus un piedzīvot latviskumu kopā ar citiem. Mūsdienu, šie saieti ir lieliska iespēja stiprināt latvietību, iegūt jaunus draugus un piedzīvot latviešu kultūru radošā un iedvesmojošā vidē. Ticam, ka meitām tā būtu ļoti vērtīga pieredze – valodas pilnveidē, tradīciju izziņāšanā un dažādu prasmju apguvē.”

Gandarījums par paveikto

“Šī būtu mūsu ģimenes pirmā pieredze 3x3 saietā. Vēlamies tajā piedalīties galvenokārt tāpēc, lai latviskās tradīcijas sakņotu arī bērnos. Mums ir svarīgi būt kopā ar cilvēkiem, kuru vērtību centrā ir ģimene, piederības sajūta vietai, tautai un valstij. Esam jau ievērojuši, ka satraucošajos apstākļos, kuros mūsu bērniem nākas augt, amatu prasmes un praktiska darbošanās ar rokām sniedz ne tikai iespēju apgūt meistarību, bet arī rosina prāta mieru, stabilizē mentālo veselību, savukārt paveiktais un acīmredzamais galarezultāts raisa tūlītēju prieku un gandarījumu.”

Sporta spēles ģimenēm un draugiem

Otrdienas vakarā pie skolas valdīja īsta jautrība: visi skrēja, meta, lēca un smējās gan par to, kas izdevās, gan par to, kas nogāja greizi.

▲ Zemkopis. Dārzs jālaista – ar švammī ūdens jāpārnes no viena spaīna uz otru.

◀ Skārdnieks. Uz spaģeti makarona jāpārnes skārda bundžiņa.

► Mežzinis. Jāgāj koki – jo lielāks skaits uz koka kluciņa, jo vairāk punktu.

▲ Zintnieks. Jāatrod burti, lai saliktu izlozēto vārdu.

◀ Sapņu tulkis. Kaste ir pilna ar dažādām mantām, bet attēlu, kas no tām jāsaliek, redz tikai viens komandas dalībnieks.

◀ Kurjers. Pa likumotu ceļu jāpārnes bumba, nepieskaroties tai ar rokām.

◀ Riepnieks. No kociņiem un virves jāizveido precīzs plekstūris.

► Arājs. No viena apļa uz otru ar florbola nūjām jāpārvieta krāsainas bumbiņas.

► Vagars. Bez sarunāšanās jāsatājas vispirms pēc vecuma, tad pēc dzimšanas datuma un visbeidzot – pēc apavu izmēra.

◀ Kučieris. Ar aizsietām acīm auklā iesieta bumbiņa jāiedabū noteiktā vietā, klausoties komandas biedru norādījumus.

Foto: Baiba Krūmiņa

Saieta avīzi veido: raksta **Lolita Lūse, Eva Eglāja-Kristsons, Iveta Celmiņa** un **Amanda Bergholde**, fotogrāfē **Baiba Krūmiņa**, visu kopā saliek **Madara Kitnere**.